

XXVIII Неділя Звичайна 12.10 - 19.10.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок,	–	Святої Меси не буде
Середа, П'ятниця	–	8.⁰⁰ год.
Вівторок, Четвер, Субота	–	18.⁰⁰ год.
Неділя 19 жовтня 2014 р. XXVIII Неділя Звичайна		
8.⁰⁰ год.	- Розарій	
8.³⁰ год.	- Поклоніння Пресвятим Дарам	
Св. Меса	9.⁰⁰ і 11.⁰⁰ год.	

Катехеза

субота - дорослі - **10.⁰⁰ год**
 - діти - **16.⁰⁰ год.**
 неділя - **молодь** - після Св. Меси о **11.⁰⁰ год.**

- **18 жовтня (субота) о 15.⁰⁰ год.** - організаційна зустріч з бажаючими вивчати польську мову.
- 19 жовтня (неділя) – **збір пожертв на місії**
- **Місяць жовтень** присвячений Пресвятій Діві Марії – кожного дня **молимося Розарій**. Молитва на Розарії: – в храмі кожного дня за 20 хв. перед Святою Месою. Ті, що не можуть прийти до храму на спільну молитву - нехай моляться спільно цілою родиною.
- 3 2 листопада, протягом 30 днів, у нашій парафії будуть відправлятися спільні молитви за померлих. Всі бажаючі, до 1 листопада, можуть подавати в конвертах листочки з намірами за померлих.

Біблейський коментар на XXVIII Неділя Звичайна

Зв'яжіть йому ноги й руки та й киньте геть у темряву кромішню! Там буде плач і скрегіт зубів. (Мт 22,13)

Чи є хтось у пеклі? Якщо є, то скільки там нещасливих? Споконвіку богослови дискутують на цю тему. Одні говорять, що кожен (або майже кожен) увійде в Царство Небесне. Інші стверджують, що не всі будуть спасенні, а тільки деякі. Хто ж правий?

Насправді цього ніхто не знає. Сьогоднішнє євангельське читання ясно дає нам зрозуміти одну річ. Йдеться не про те, хто гідний, а хто не гідний небес, а про те, хто приймає запрошення Бога, а хто відкидає його.

У Євангелії ми не раз зустрічаємо гіперболічні порівняння, які використовує Христос, щоб підкреслити щось дуже важливе. Наприклад, навряд чи Він насправді вимагає від нас відрізати собі руку або виколоти око (Мт 5,29-30). Такий

парам, що недопущення їх до Причастя є наслідком об'єктивної ситуації, тобто нерозривності попередніх шлюбних уз. У цьому значенні була підкреслена важливість духовного причащення.

Відносно одностатевих пар було також запропоновано створити центри взаємодопомоги: пастирі повинні насамперед вміти вислуховувати цих людей.

У деяких доповідях була порушена тема переходу католиків в інші християнські конфесії і навпаки, з усіма наслідками для міжконфесійних шлюбів і сумнівами в їх дійсності, в світлі можливості розірвання церковного шлюбу, передбаченої в православних Церквах.

Учасники згадали про Синод 1980 року, що пройшов на тему «Християнська родина», і відзначили еволюцію в міжнародному сімейному праві і задачу Церкви зберегти свою роль в правових дебатах, в тому числі за допомогою католицьких університетів.

Вранці 9 жовтня продовжилися обговорення складних сімейних ситуацій, і доповідачі знову повернулися до теми Євхаристії для розлучених, які перебувають у нових зв'язках. Знову було підкреслено, що нерозривність шлюбу не схильна до компромісів, і шлюбні узи є об'єктивною реальністю, яку слід захищати за допомогою належної дошлюбної катехизації. Сім'ї - підкреслили архієреї – пастирі повинні давати духовну їжу парам і після вінчання.

Що стосується позашлюбного співжиття, єпископи зазначили, що часто його вибирають в силу економічних і суспільних умов, а не з причини відкидання вчення Церкви. Підкресливши абсолютну неможливість визнати шлюбом співжиття між особами однієї статі, які виступали говорили про важливість шанобливого ставлення до кожної людини.

Деякі доповіді були присвячені міжрелігійним шлюбом, які можуть стати важливим свідченням гармонії та діалогу.

У другій частині цієї Загальної конгрегації обговорювалися питання, пов'язані з відкритістю життя і відповідальним батьківством. Передача життя, так само як і чеснота цнотливості, - це основоположні цінності християнського шлюбу. Аборт є надзвичайно тяжким злочином. Доповідачі згадали про драматичні умови, в яких змушені жити багато сімей, особливо в Азії, де поширені дітовбивство, насильство над жінками, торгівля людьми. Була підкреслена необхідність приділяти особливу увагу концепції справедливості як основоположної сімейної цінності.

Батьки несуть відповідальність за виховання дітей, а пастирська робота з дітьми в свою чергу може стати можливістю контакту з сім'ями, які переживають труднощі.

Учасники відзначили негативний вплив контрацепції на суспільство, що переживає падіння народжуваності. У цьому контексті католики не повинні мовчати, але покликані нести послання надії: діти - це дар, вони приносять батькам життя і радість, зміцнюючи їх віру.

самий прийом гіперболи Ісус використовує і в сьогоднішньому фрагменті. Але в цьому перебільшенні є важливий момент: усі ми станемо перед Останнім судом, і легковажно чинять ті, хто недооцінює цього моменту.

Бог приготував для нас не смугу перешкод, яку ми повинні подолати, перш ніж Він допустить нас у небеса. Він закликає нас увірувати в те, що Ісус Христос врятував нас, і щосили намагалися йти за Ним. Тому, прокидаючись, говори Господу: «Ісусе Христе, вірю, що Ти мій Спаситель і Бог. Приймаю Твоє запрошення. Я не хочу, аби щось тримало мене сьогодні далеко від Тебе». І щовечора перед сном говори Йому: «Господи, я шкодую про всі ситуації, в яких я не виправдав Твоїх сподівань. Дай мені Твою благодать, щоб завтра я чинив за Твою волею».

«Господи Ісусе Христе, приймаю Твоє запрошення на небесний весільний бенкет. Я хочу перебувати з Тобою постійно: і тепер, і в вічності.»

Хроніка Синоду:

Криза віри і криза сім'ї

Новини з Синоду єпископів: 7 жовтня в другій половині дня та вранці 8 жовтня в центрі обговорень єпископів була криза віри і криза сім'ї, які тісно пов'язані між собою.

Отці Синоду наголосили, що прилучення до віри значить лише прийняття її змісту і вчення, але насамперед це особисте прилучення до Ісуса Христа, вибір на користь Христа, зустріч і завіт з Ним.

У багатьох доповідях говорилося про уповання, яке потрібно мати на Божу благодать: мірилом для дій і рішень людини повинні бути не його немочі, а благодать Бога. Важливо не нехтувати молитвою і духовністю в сімейному житті. Деякі доповідачі торкнулися теми прощення і примирення в сім'ї, тему паломництва до Богородичних святинь, які сім'ї здійснюють у пошуку прощення і примирення.

Була підкреслена слабкість віри багатьох охрещених. Ця слабкість часто стає причиною укладення шлюбу без відповідного ставлення. Батьки підкреслили зв'язок між Хрещенням і Шлюбом: цей зв'язок є не просто культурною або соціальною традицією, але відповіддю на християнське покликання.

Ще одна тема, якої торкнулося багато учасників Асамблеї, - це співвідношення між милосердям і істиною, вірністю доктрині та увагою до страждання багатьох людей. Ми живемо в контексті культури свободи, і саме в цьому контексті необхідно викладати церковне вчення. Один з доповідачів провів цікаву аналогію з II Ватиканським собором: розмірковуючи про релігійну свободу, йому вдалося узгодити аспект вірності істині з дотриманням релігійної свободи. Аналогічно цей Синод покликаний підходити до проблематики, пов'язаної з пастирським піклуванням сім'ї.

На Надзвичайній асамблеї йшлося і про міжнародні зобов'язання Святого Престолу стосовно питань захисту сім'ї та її розуміння на тлі ідеологій, які прагнуть послабити сім'ю, - таких як «диктатура єдиної думки», яка насаджує в суспільстві антицінності, які спотворюють розуміння шлюбу як союзу чоловіка і жінки.

Криза цінностей, атеїстичний секуляризм, гедонізм, жадова влади: все це руйнує

сім'ю і послаблює саме суспільство.

Отці Синоду ще раз закликали до місіонерства всіх віруючих і в першу чергу молодь. Учасники нагадали слова Папи Франциска в Ріо-де-Жанейро, який закликав молодь до мужності остаточних рішень в контексті сучасної культури.

Була підкреслена роль сім'ї як місця становлення покликаних, а також простору прийняття найслабших, хворих і літніх, місце ніжності і розради в стражданнях.

Багато доповідей були присвячені Африці і Близькому Сходу, де сім'ї живуть у важких умовах. Наприклад, в Африці практикується багатоженство, левират, множаться секти і вирують війни, насаджується політика обмеження народжуваності.

Що стосується нерозривності шлюбу, єпископи помітили, що сьогодні складається враження, ніби закон протиставляється благу людини. Насправді ж стабільність подружніх уз вписана в саму людську природу, і йдеться не про протиставлення закону і особистості, а про те, як допомогти людині не зрадити істину про самого себе.

«Складні пастирські ситуації»

У середу 8 жовтня робота Асамблеї Синоду єпископів продовжилися дебатами на передбачену в робочому документі тему «Складні пастирські ситуації».

У першу чергу Отці Синоду підкреслили, що Церква - це не митниця, а отчий дім, і вона покликана терпляче супроводжувати всіх людей, в тому числі й тих, які перебувають у складних, з пастирською точки зору, ситуаціях. Католицька Церква включає в себе як здорові сім'ї, так і сім'ї, які переживають кризу, тому вона не може проявляти байдужості до немочі: терпіння увазі також активну допомогу слабшому.

Учасники говорили про процеси визнання шлюбу недійсним. Більшість висловлювань говорили про необхідність полегшення цієї канонічної процедури і збільшення числа мирян в церковних судах. Разом з тим був відзначений ризик поверхового ставлення до таких ситуацій і важливості дотримання прав сторін і прихильності істині. Такий процес не суперечить пастирському милосердю, і в ньому слід уникати навіювань почуття провини. Прозвучала пропозиція використовувати також адміністративні шляхи для визнання шлюбу недійсним, однак вони можуть лише доповнювати, а не замінити судовий процес. Було запропоновано, щоб єпископ вирішував, в яких випадках можна вдатися до адміністративного процесу.

Отці Синоду наголосили, що слід ставитися з повагою до розлучених, які вступили у нові зв'язки: часто вони переживають ситуації соціального дискомфорту, і пастирський підхід до них повинен бути не репресивним, а милосердним.

Що стосується багатоженства, то учасники згадали про випадки звернення полігамних сімей в католицтво і запропонували розробити пастирські принципи для подібних випадків.

Особливий акцент знову був поставлений на підготовці до Таїнства Шлюбу.

Під час вечірніх вільних дебатів бажанчі обмінялися досвідом в області душпастирства розлучених, які перебувають у другому шлюбі. Єпископи розповіли про існування спеціальних груп взаємодопомоги. Ієрархи вважають, що потрібно уникати говорити про «постійний стан гріха» в таких випадках, але пояснювати